

80 spelmän på träff i Nyköpingshus

Södermanlands spelmansförbund kunde vid sin årssammankomst i Nyköpingshus på söndagen konstatera ett stort och levande intresse för folkmusiken här i provinsen. Spelmännens antal är betydande, och till denna träff hade ett åttiotals samlats. Både före och efter förhandlingarna var det musik, mest i smågrupper, i varenda vrå av den gamla borgen.

Hjalmar Björklund och Arvid Karlsson i speltagen.

När spelmännen, bland vilka också märktes kvinnligt inslag, kom upp i Kungssalen, hälsades gästerna med spel av Nyköpingshus eget spelmansgille under ledning av Arvid Karlsson. Så tog landsantikvarie Ivar Schnell till orda. — Ni kan inte tro hur glad jag är över att ni har årsmöte här på Nyköpingshus sade han. Och så erinrade han om de gästspel förbundet haft sommartid och vilka väl närmast gett upphovet till spelmansgillet här. I detta rum tog hertig Karl emot, erinrade han. Spelmansförbundets ordförande Jan-Martin Johansson från Asa anknöt till detta yttrande. Han erinrade också om fyra under fjolåret bortgångna spelmän, O. Syrén, Södertälje, John Johansson, Katrineholm, Anders Gustaf Eriksson, Valla, och Edvard Andersson, Nyköping, och ägnade deras minne

en hyllning. Så utsågs C. G. Axelsson från Flodafors att leda årsmötesförhandlingarna.

Arsberättelsen för det nu gångna 29:e året visade bl. a. att förbundet har 174 aktiva medlemmar, 22 hedersledamöter och 20 medlemmar, som av åldersskäl är avgiftsbefriade. Man hade haft uppdelning av deltagare i stämmor på olika håll, då det blir dyrt att samla alla från hela provinsen. Förbundet har ett 10-tal spelmanslag.

Inför det nu begynnande 30:e verksamhetsåret hade styrelsen vissa önskemål. Förbundet, som i sitt slag är landets äldsta, kan sägas vara väl organiserat. Man ville dock ha livligare kontakt mellan förbundsledningen och sektionerna samt spelmansgillena, så att inte olika arrangemang inom förbundet sammanfaller med rent lokala sådana. Den punkten blev även vederbörligen behandlad på årsmötet, efter inledning av Jan-Martin Johansson. I den överläggning, som förekom i saken, yttrade sig flera. Styrelsen bemyndigades utöka cirkulärsändandet, så

det blir fler meddelanden, i vissa fall åtföljda av upptecknade låtar. Vidare beslöts att spelmansförbundets kontakt med hembygdsrörelsen skall bli än fullständigare genom övergång till ständigt medlemskap. Beslutet var enhälligt.

Till ordförande för det nya året omvaldes Jan-Martin Johansson, Asa, och i övrigt omvaldes i styrelsen för två år Nils Johansson, Johanneshov, samt uppflyttades till ledamot Ake Käell, Hägersten. Suppleanter Arvid Karlsson, Nyköping, Stig Ericsson, Enskede, och Evert Melin, Skogstorp. Revisorer Erik Bergsten och Joh. Carlö, båda i Stockholm, ersättare Carl Ling, Johanneshov. Valberedningskommitténs ordförande för det nya året blev Alvar Rosén, Katrineholm.

Med vederbörliga funktioner utgöres styrelsen efter kon-

stitueringen av Jan-Martin Johansson, ordförande, Gustaf Wetter, Katrineholm, v. ordförande, K. Ericsson, Katrineholm, kassaförvaltare, Nils Edvardson, Johanneshov, sekreterare, och Käell vice sekr.

Nere i Gästabudssalen följde sedan middag och bland dem som uppträdde var näst äldste närvarande spelmannen 83-åriga Hjalmar Björklund, Oxelösund, som bl. a. spelade ihop med Nyköpingsgillet ledare Arvid Karlsson och även med andra, bland dem Robert Nordström från Lerbo, äldste deltagaren denna dag hela 86 år.

När man så dragit uppför trapporna till Kungssalen igen och Gustaf Wetter berättade om gamla spelmän och låtar, så var det flera som fick träda fram med sina felor, och fiolerna sjöng så det genljöd i det gamla slottet, där aldrig så många spelmän varit samlade. Björklund i Oxelösund hade till denna spelmansträff

86-åriga Robert Nordström, äldste spelman.

komponerat ett par låtar, en A-dur polska i tre repriser och en vals, som han spelade under stort bifall.

Och Gustaf Wetter berättade på sitt oförbränneliga sätt om spelmännen från Nyköpingstrakten, och de var ganska många. Han drog även anekdoten om spelmannen som råkade falla rätt ned på fötterna i en varggrop — det var för ett sekel sedan — och som hela tiden tills räddningen kom, spelade för vargen, så denne höll sig stilla på lämpligt avstånd i gropen. Men så var det också en duktig spelman.

Mollberg.